

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS GRUPĖ

IŠVADA

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL VALSTYBĖS
TURTO PERDAVIMO SAVIVALDYBIŲ NUOSAVYBĖN“ PROJEKTO
(TAP NR. 23-1863, TAIS NR. 23-14355(2))

2024-01-11 Nr.NV-105

Įvertinę Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl valstybės turto perdavimo savivaldybių nuosavybėn“ projekto (toliau – Projektas) atitiktį įstatymams, Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimams bei teisės technikos reikalavimams, teikiame šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Projekto 2 punktu numatoma perduoti Varėnos rajono savivaldybės nuosavybėn <...> valstybei nuosavybės teise priklausantį ir šiuo metu AB „LTG Infra“ patikėjimo teise pagal turto patikėjimo sutartį valdomą nekilnojamąjį turtą – pastatą – administracinį pastatą <...>. Atkreipiame dėmesį, kad atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 5 punktą, valstybei nuosavybės teise priklausantys nekilnojamieji daiktai perduodami Vyriausybės nustatyta tvarka savivaldybių nuosavybėn savivaldybių savarankiškosioms funkcijoms įgyvendinti, jeigu jie yra pripažinti nereikalingais pagal šio įstatymo 26 straipsnio 1 dalies 8 punkto nuostatas. Pagal Lietuvos Respublikos geležinkelių transporto kodekso (toliau – Kodeksas) 23 straipsnio 5 dalį, sprendimus dėl *viešosios geležinkelių infrastruktūros objektų pripažinimo nereikalingais arba netinkamais (negalimais) naudoti* priima viešosios geležinkelių infrastruktūros valdytojas. Kodekso 3 straipsnio 47 dalyje viešoji geležinkelių infrastruktūra apibrėžiama kaip geležinkelių infrastruktūra viešiesiems ir ūkio subjektų poreikiams tenkinti – keleiviams, bagažui ir (ar) kroviniams vežti ir (ar) važiuoti į geležinkelių infrastruktūros objektų statybos, remonto ir (ar) techninės priežiūros darbų atlikimo vietą ir iš jos. Atsižvelgdami į tai, manome, kad Projekto 2 punktu numatomas perduoti administracinis pastatas negalėtų būti priskirtas prie viešosios geležinkelių infrastruktūros objektų ir sprendimo dėl jo pripažinimo nereikalingu arba netinkamu (negalimu) naudoti negalėtų priimti viešosios geležinkelių infrastruktūros valdytojas.

Atsižvelgdami į Valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymo 26 straipsnio 4 dalį, manome, kad sprendimas dėl minėto administracinio pastato pripažinimo nereikalingu arba netinkamu (negalimu) naudoti turėtų būti priimamas jį grąžinus institucijai sudariusiai sutartį.

2. Atsižvelgdami į Vyriausybės 2001 m. sausio 5 d. nutarimo Nr. 16 3 punkte įtvirtintą rekomendaciją bei į Valstybės turto perdavimo patikėjimo teise ir savivaldybių nuosavybės tvarkos aprašo, patvirtinto Vyriausybės 2001 m. sausio 5 d. nutarimu Nr. 16 (toliau – Aprašas), 10.1 papunkčio nuostatas, atkreipiame dėmesį, kad Alytaus miesto ir Radviliškio rajono savivaldybių prašymuose ne tik turėtų būti nurodytas prašomo perduoti turto naudojimo tikslas, bet ir pagrindžiamas poreikis perduoti joms valstybės turtą.

3. Siūlytume įvertinti, ar Projekto 1.1 papunktyje nurodytas spausdintuvas, atsižvelgiant į Projekto lydimuosiuose dokumentuose nurodytą jo įsigijimo vertę, galėtų būti priskirtas prie ilgalaikio materialiojo turto.

4. Atsižvelgdami į tai, kad Projekto 2 punkte nurodytas pastatas numatomas perduoti ir Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 6 straipsnio 4 punkte nurodytai funkcijai įgyvendinti (kartu su Projektu pateiktame Varėnos rajono savivaldybės mero rašte nurodoma, kad garažas, kuris yra sudėtinė administracinio pastato dalis, būtų panaudotas Marcinkonių seniūnijos automobiliui bei kitai turimai technikai laikyti), manome, kad savivaldybės prašyme turėtų būti nurodyta ir Aprašo 12.3 papunktyje nurodyta informacija.

Teisės grupės patarėja

Inga Jonelienė